

Въ това врѣме на безкрайния хоризонтъ, който се разтила прѣдъ неговитѣ полуотворени очи, се показватъ три черни точки. Тѣ се движатъ отъ сѣверъ и колкото се приближаватъ, растатъ. Войникътъ вижда крилѣ, черни крилѣ, които бързо и силно разсичатъ въздуха. Тѣзи крилѣ се спиратъ надъ главата на ранения войникъ, и той вижда три черни врани, спрѣли се въвъ въздуха, съсъ спокойствието на хищници, очитѣ на които дебнатъ плячка.

— «За менъ ли прилетѣха тѣ?» — мисли си войникътъ и при тази мисль цѣлото му тѣло потръпва отъ ужасъ. Тритѣ черни врани се спускатъ на земята и качатъ на единъ малъкъ хълмъ, нѣколко крачки далечъ отъ ранения войникъ.

Тѣзи грозни птици сж голѣми, тлъсти и сити; перата имъ лъцятъ; на крилата имъ нѣма нито едно отскубано перце. А при това вранитѣ живѣятъ край войната и съ войната, но тѣ я слѣдятъ отъ висота, до която крушумитѣ не ги засѣгатъ и се спускатъ на полесражението, само тогасъ, когато опасността е вече минала.

II.

По всичко изглежда, че тѣзи врани сж много важни. Тѣ се поздравляватъ съ наклонени глави, разхождатъ се и подскачатъ една прѣдъ друга, като оставатъ слѣди отъ своитѣ нозти по окървавения снѣгъ. Слѣдъ като се наперчатъ достатъчно, тѣ начеватъ да грачатъ, тихо и прѣдпазливо безъ да отстраняватъ острия си погледъ отъ бѣдния раненъ войникъ.

— Братя, — каза едната отъ чернитѣ врани, — азъ ви повикахъ тукъ за този младъ войникъ, който лежи прѣдъ насъ. Той бѣше храбъръ и мъжественъ. Погледнете разпокъсания му шинелъ и прѣсметнете какво множество крушуми е трѣбвало за да го сложатъ на земята. Братя, това е богата плячка за насъ! И ако обичате ние ще я подѣлимъ. Но трѣбва още да се почака. Макаръ че оржието му е поврѣдено и счупено, все пакъ и въ този видъ, въ какъвто той лежи сега прѣдъ насъ, съ непокрита глава, съ неподвижно разтворени ржцѣ, — той може да бжде още опасенъ.

Тѣй говореше най-голѣмиятъ и най-тлъстиятъ гарванъ; а другитѣ почтително го слушаха, като се стараяха да стоятъ по-далечъ отъ неговия закривенъ клюнъ.

Той продължи: